

HOMILIA A LA TROBADA DE SACERDOTS I RELIGIOSOS

El Toro, 6 de maig de 2017

És una alegria poder trobar-nos reunits en aquest matí al voltant de la Mare. "Tots, unànimement, assistien sens falta a les hores de Pregària, amb les dones, amb Maria, la Mare de Jesús, i els parents d'Ell". Una vegada que Jesús va pujar al cel, la comunitat va seguir reunida, en l'espera de l'Esperit promès. Al costat de Pere, Joan i els altres apòstols estaven aquelles dones que havien acompanyat el grup des de Galilea. I, entre elles, hi havia la Mare de Jesús, agombolant aquella Església naixent i encoratjant-los a l'espera de l'Esperit.

També avui sentim la seva presència en aquesta Eucaristia. Aquí hi ha els deixebles de Jesús, que ara tenen altres noms: Jaume, Josep, Marc ... Aquí hi ha les dones, fidels companyes en les tasques apostòliques, lliurades de cor al servei del Regne. I aquí està, sobretot, la Mare de Jesús. Ella segueix convocant i encoratjant a aquesta Església, que per a nosaltres té un nom: la nostra Diòcesi de Menorca.

Aquí està ella, al cim d'aquesta muntanya, des d'on exerceix com a mare de tots els menorquins des de fa més de set segles. Tot just feta la reconquesta, a finals del segle XIII, va començar la veneració a Santa Maria en "el Toro de Menorca". Ella, la "moreneta menorquina", ha acompanyat al nostre poble al llarg de la seva història, ensenyant-li a peregrinar fins a Crist. També avui la sentim al nostre costat.

Santa Maria, a prop dels sacerdots. Acció de gràcies

Sí. Maria està molt a prop especialment dels sacerdots i religiosos, que han consagrat tota la seva vida al servei de Jesucrist. Ella ens encoratja perquè seguim proclamant amb valentia l'Evangelí; ella ens consola i encoratja en els moments durs i les decepcions; ella ens ajuda en el camí de l'entrega total a Crist i el servei als homes.

En aquest dia donem les gràcies a Déu per l'entrega d'alguns sacerdots i religiosos. Den Joan i den Francesc, que van ser ordenats fa 50 anys; den Bosco, den Joan Miquel i den Florenci, que fa 25 anys van rebre el do del sacerdocí; i de Sor Beneta i de Sor Catalina, que van consagrar la seva vida fa 50 anys. Sentim una gratitud profunda pel seu ministeri i consagració, conscients que tot això és obra de Déu. Quan llegim des de la fe la nostra història personal immediatament ens adonem que tot ha estat un do de Déu. El sacerdocí i la vida consagrada només es comprenen com un misteri d'amor. Va ser Crist qui ens va cridar per al seu servei. I és Ell qui sosté cada dia la nostra resposta perquè no fallem. Tot procedeix del seu amor. Tot és do.

També jo vull donar les gràcies a Déu per la vida de cada un de vosaltres i, molt especialment, per la vostra entrega al servei d'aquesta Església de Menorca. Sou un gran regal de Déu per a la nostra Diòcesi. Demano al Senyor que us segueixi ajudant a

pasturar el ramat que l'Església us ha encomanat i que sigueu pastors segons el seu cor. Som fràgils gerres de fang, que es trenquen i trenquen fàcilment, però portem en el nostre interior un tresor immens, una força extraordinària, que no prové de nosaltres sinó de Déu (cf. 2Co 4,7).

La missió com a prioritat

Però aquesta reunió no pot quedar només en nosaltres mateixos. Si ens reunim al voltant de la Mare no és per mirar-nos a nosaltres mateixos sinó per mirar al nostre poble. La primera Església va trobar en santa Maria la força i alè per proclamar l'Evangeli. També nosaltres podem cobrar aquí forces per continuar la tasca apassionant d'anunciar Jesucrist.

Des de dalt d'aquesta muntanya es pot veure pràcticament tota la nostra illa. Pujar al Toro és una crida a mirar al nostre voltant i advertir que són molts els que segueixen necessitant el nostre ministeri per aconseguir conèixer a Jesucrist. Per a moltes persones la fe cristiana ja no és llum que il·lumina la seva existència, els sacraments han deixat de ser font de vida, l'Església és una institució de temps passats. Sentim la descristianització del nostre poble i la necessitat de sortir de nou a la mar i tirar les xarxes en nom seu. "En el vostre nom calaré les xarxes" (Lc 5,5: In nomine tuo laxabo rete!).

Som cridats a evangelitzar de nou aquesta terra, a transmetre a l'home contemporani l'alegria de ser cristians. Tota la nostra Església ha de posar-se al servei de l'evangelització. No tinguem por d' "*entrar en un procés decidit de discerniment, de Purificació i de reforma*" (EG 30) amb la finalitat que cadascuna de les nostres parròquies i institucions es posin en una dinàmica evangelitzadora.

En aquesta tasca sentim la companyia de la Mare de Déu del Toro, la nostra estimada patrona. Ella ha acompanyat durant segles a aquesta Església de Menorca i ens segueix acompanyant avui des d'aquesta "*muntanya augusta*" "*on viu la Mare que és l'alegria, la llum i guia dels pelegrins*", segons es diu en el seu himne. Ella és llum per a la nostra Església peregrina i és també estrella que ens condueix pels camins de la nova evangelització.

HOMILÍA EN EL ENCUENTRO DE SACERDOTES Y RELIGIOSOS

Monte Toro, 6 de mayo de 2017

Es una alegría poder encontrarnos reunidos en esta mañana en torno a la madre. “Tots, unànimement, assistien sens falta a les hores de pregària, amb les dones, amb Maria, la mare de Jesus, i els parents d’ell”. Una vez que Jesús subió al cielo, la comunidad siguió reunida, en la espera del Espíritu prometido. Junto a Pedro, Juan y los demás apóstoles estaban aquellas mujeres que habían acompañado al grupo desde Galilea. Y, entre ellas, estaba la madre de Jesús, arrojando a aquella iglesia naciente y alentándola en la espera del Espíritu.

También hoy sentimos su presencia en esta Eucaristía. Aquí están los discípulos de Jesús, que ahora tienen otros nombres: Jaume, Josep, Marc... Aquí están las mujeres, fieles compañeras en las tareas apostólicas, entregadas de corazón al servicio del Reino. Y aquí está, sobre todo, la madre de Jesús. Ella sigue convocando y alentando a esta Iglesia, que para nosotros tiene un nombre: nuestra Diócesis de Menorca.

Aquí está ella, en la cima de este monte, desde donde ejerce como madre de todos los menorquines desde hace más de siete siglos. Apenas realizada la reconquista, a finales del siglo XIII, comenzó la veneración a Santa María en “lo Toro de Menorca”. Ella, la “moreneta menorquina”, ha acompañado a nuestro pueblo a lo largo de su historia, enseñándole a peregrinar hasta Cristo. También hoy la sentimos a nuestro lado.

Santa María, cerca de los sacerdotes. Acción de gracias

Sí. María está muy cerca especialmente de los sacerdotes y religiosos, que han consagrado toda su vida al servicio de Jesucristo. Ella nos alienta para que sigamos proclamando con valentía el Evangelio; ella nos consuela y alienta en los momentos duros y las decepciones; ella nos ayuda en el camino de la entrega total a Cristo y el servicio a los hombres.

En este día damos las gracias a Dios por la entrega de algunos sacerdotes y religiosos. De Joan y Francesc, que fueron ordenados hace 50 años; de Bosco, Joan Miquel y Florenci, que hace 25 años recibieron el don del sacerdocio; y de Sor Beneta y Sor Catalina, que consagraron su vida hace 50 años. Sentimos una gratitud profunda por su ministerio, conscientes de que todo él es obra de Dios. Cuando leemos desde la fe nuestra historia personal inmediatamente nos damos cuenta de que todo ha sido un don de Dios. El sacerdocio y la vida consagrada sólo se comprenden como un misterio de amor. Fue Cristo quien nos llamó para su servicio. Y es Él quien sostiene cada día nuestra respuesta para que no fallemos. Todo procede de su amor. Todo es don.

También yo quiero dar las gracias a Dios por la vida de cada uno de vosotros y, muy especialmente, por vuestra entrega al servicio de esta Iglesia de Menorca. Sois un gran regalo de Dios para nuestra Diócesis. Pido al Señor que os siga ayudando a pastorear el rebaño que la Iglesia os ha encomendado y que seáis pastores según su corazón. Somos frágiles vasijas de barro, que se rompen y quiebran fácilmente, pero llevamos en nuestro interior un tesoro inmenso, una fuerza extraordinaria, que no proviene de nosotros sino de Dios (cf. 2 Cor 4,7).

La misión como prioridad

Pero esta reunión no puede quedar sólo en nosotros mismos. Si nos reunimos en torno a la madre no es para mirarnos a nosotros mismos sino para mirar a nuestro pueblo. La primera iglesia encontró en santa María la fuerza y aliento para proclamar el Evangelio. También nosotros podemos cobrar aquí fuerzas para proseguir la tarea apasionante de anunciar a Jesucristo.

Desde lo alto de este monte se puede ver prácticamente toda nuestra isla. Subir al Monte Toro es una llamada a mirar a nuestro alrededor y advertir que son muchos los que siguen necesitando nuestro ministerio para alcanzar a Jesucristo. Para muchas personas la fe cristiana ya no es luz que ilumina su existencia, los sacramentos han dejado de ser fuente de vida, la iglesia es una institución de tiempos pasados. Sentimos la descristianización de nuestro pueblo y la necesidad de salir de nuevo a la mar y echar las redes en su nombre. “En tu nombre echaré la red” (Lc 5,5: In nomine tuo laxabo rete!).

Estamos llamados a evangelizar de nuevo esta tierra, a transmitir al hombre contemporáneo la alegría de ser cristianos. Toda nuestra Iglesia debe ponerse al servicio de la evangelización. No tengamos miedo de “entrar en un procés decidit de discerniment, de purificació i de reforma” (EG 30) con el fin de que cada una de nuestras parroquias e instituciones se pongan en una dinámica evangelizadora.

En esta tarea sentimos la compañía de la Madre de Dios del Monte Toro, nuestra querida patrona. Ella ha acompañado durante siglos a esta Iglesia de Menorca y nos sigue acompañando hoy desde esta “muntanya augusta” “on viu la Mare que és l’alegria, la llum y guía dels pelegrins”, según se dice en su himno. Ella es luz para nuestra Iglesia peregrina y es también estrella que nos conduce por los caminos de la nueva evangelización.